

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ—31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1908

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

- † Ὁ μητροπολίτης Στρωμνίτζης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, πρόεδρος
(πρόεδρος ἀπὸ 14 αὐγούστου—10 ὁκτωβρίου ὁ μητροπολίτης Πελαγονίας ΙΩΑΚΕΙΜ).
† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ἀπὸ Σεπτεμβρίου BENIAMIN), ταμίας
† Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ, συντάκτης καὶ ἐπίτιμος διευθυντής.
Ἐκτακτὸς ὀνεργάτης ἀρχιμανδρίτης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΔΕΛΗΚΑΝΗΣ, ἀρχαιοφύλαξ.

ΟΙ ΜΕΤΑΣΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΕΚΤΑΚΤΩΣ

- † Ὁ Παμφίλου ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ.
† Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ Π. ΣΤΡΗΝΟΠΟΥΛΟΣ
(Γ. Π. Σ.) διευθυντὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θ. Σχολῆς.
† Ἀρχιμ. ἸΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ, προϊστάμενος.
τῆς ἑλλην. ἐν Βενετίᾳ κοινότητος.
ΓΕΩΡΓ. Π. ΒΕΓΛΕΡΗΣ (ἐν Σμύρνῃ).

ΜΑΡΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, πατριαρχ. γραμματεὺς.
ΣΤΥΛ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ (ἐν Κύπρῳ).
ΠΕΡ. Γ. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ, (ἐν Σύρῳ).
Ν. Γ. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ, (ἐν Δροβιάνῃ).
Δ. Ζ. ΛΑΜΠΙΣΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΙΚΗΣ
25 ΙΑΝ 1908
ΝΟΒΟΡΟΣΣΙΑΝΣΚΟΓΟ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ.

ΑΡΙΘ. 1

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμον, κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρὸν καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
+ Ὁ ἀρχιτραπεζ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ἀποιχόμενον σωτήριον ἔτος — Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς — Συγχαρητικὰ γράμματα — Συγχαρητικὰ τηλεγραφήματα — Γράμματα εὐσεβείας.

ΤΟ ΑΠΟΙΧΟΜΕΝΟΝ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΤΟΣ 1907

Τὸ ἀποιχόμενον σωτήριον ἔτος 1907 ὑπῆρξε διὰ τὴν στρατενομένην Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἔτος δοκιμασιῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου αὕτη «πολλὴν ἄθλησιν ὑπέμεινε παθημάτων, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεωριζομένη».

Ἄπαν τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν τοῦτο διάστημα διήνυσεν αὕτη «ἐν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις» οὐ μόνον ὑπεραμυνομένη τῶν ἱερῶν δικαίων, ὧν θεματοφύλαξ καὶ φρουρὸς ὑπεύθυνος ἐτάχθη καὶ ἀδιαλείπτως ἀντιμετωπίζουσα τοὺς ἔλλοχοντας παντοίους κινδύνους, «κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐκ ψευδαδελφῶν», ἀλλὰ καὶ «κλαίουσα», νέα Ραχήλ, «ἐν θρήνῳ καὶ κλαυθμῷ καὶ κοπετῷ πολλῷ» ἐκεῖνα τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἄτινα, ὡς «ἐπιμένοντα τῇ πίστει τεθεμελιωμένα καὶ ἑδραῖα καὶ μὴ

μετακινούμενα» μὲν ἀπὸ τῆς πατρώας εὐσεβείας καὶ τῶν πατρικῶν καὶ προγονικῶν παραδόσεων, τοὺς δὲ «ἀντιλέγοντας ἐλέγχοντα, ἀπαγμάτων καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἐπὶ δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, ἕτερα δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον, ὕστερονούμενα, θλιβόμενα, κακουχούμενα, ἕως ἄρτι».

Τοῦ ἀμειλίκτου καὶ θεοστυγοῦς τούτου διωγμοῦ «ἄχρι θανάτου» τῶν Ὁρθοδόξων πρωτεργάτης ἐγένετο «περιοδῶς ἐμμαινόμενος αὐτοῖς» ὁ ἀγνώμων ἐκεῖνος λαὸς ὃν ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγέννησεν, ὃν διὰ τῆς εὐλογίας τῶν χειρῶν ἐσπαργάνωσεν, ὃν διὰ μέσου μακρῶν καὶ δυσχειμέρων αἰώνων παντοίαις φιλοστόργοις μητρικαῖς φροντίσι περιέθαλψεν, ἐποδηγέτησε, περιεφρούρησε καὶ, ὅστις ἀπὸ ἡμισείας ἤδη ἑκατονταετηρίδος «ἐγείρας τὴν πτέρυναν» κατὰ τῆς εὐεργέτιδος πνευματικῆς αὐτοῦ Μητρὸς καὶ ἀποπειραθεὶς τὴν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ παρεισαγωγὴν καινῶν δαιμονίων, ἀνατρεπτικῶν τοῦ κανονικοῦ καθεστώτος καὶ

1046

μεταιρόντων τὰ αἰώνια ὄρια ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἀστοχήσας δὲ τοῦ ποθουμένου, ἀπέσχισεν ἑαυτὸν, βιαίως, ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετετρέπη εἰς «διώκτην διώκοντα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ», ἀναφωνοῦσαν ἀλγεινῶς μετὰ τοῦ προφήτου «υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὑψῶσα, αὐτοὶ δὲ μὲ ἠθέτησαν».

Τοῦ διωγμοῦ τούτου τὸ βάρος ὅλον ἐβάστασαν ἰδίᾳ, ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις, οἱ μὴ παρακολουθήσαντες αὐτῷ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ δεκακισμύριοι πρωτότοκοι, ἔν τε τῇ πίστει καὶ τῷ πολιτισμῷ, ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οἱ ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ συνελθόντος πρὸ τριακονταετίας ἐν Βερολίνῳ.

Αἱ πρωτοφανεῖς βιαιοπραγίαι καὶ ἀδικίαι, ἅσιν αὖτε ὁ ἀχαλίνωτος βουλγαρικὸς ὄχλος διέπραξεν, ἀπὸ τῶν μέσων ἤδη τοῦ 1906, κατὰ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀν. Ρωμυλίας Ὁρθοδόξων Μητροπόλεων καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὰς ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δι' ὃν οὗτος ἀπεγυμνώθη παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου δικαιώματος, οὐχὶ μόνον δὲν ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1907, ἀλλὰ καὶ συνεπληρώθησαν, ὑπ' αὐτῆς ταύτης πλέον τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, πρῶτον μὲν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γνωστοῦ περὶ παιδείας νόμου, δι' οὗ ἅπας ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀ. Ρωμυλίας Ὁρθόδοξος ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀπεστερήθη τοῦ δι' ἐπισημοτάτου διεθνoῦς Συνθήκης ἀνεγνωρισμέκου δικαιώματος αὐτοῦ τοῦ διδάσκειν ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα· εἴτα δὲ, διὰ μακρᾶς σειρᾶς πραξικοπημάτων καὶ αὐθαιρέτων ἀστυνομικῶν, διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν μέτρων, ὑπεδείχθη, σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως, αὐτῷ, ὅτι ὡφείλετο οὗτος ἢ νὰ ἀφομοιωθῇ τοῖς κρατοῦσιν, ἀπαρνούμενος τὴν ἐθνικότητα, τὴν γλώσσαν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν Πατέρων αὐτοῦ, ἢ νὰ μετοικήσῃ μακρὰν τῆς γενετείρας γῆς, ἐφ' ἧς εὗρεν αὐτὸν κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ὁ σήμερον κυριαρχῶν αὐτῆς ἀλάστωρ λαός, ὁ ἐλπίζων νὰ ἐπιτύχῃ οὕτω τὴν πλήρη ἀπορρόφησίν του. Ἀλλ' ἐφεύσθη τῶν ἐλπίδων του· διότι οἱ διωκόμενοι, ἐφαρμόζοντες τὸ τοῦ ψαλμωδοῦ «ἐξελεξάμην παραρριπιεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν», ἀπῆλθον κατὰ μυριάδας,

καίπερ ἐπὶ παντελεῖ ὕλικῇ αὐτῶν καταστροφῇ, τῆς χώρας. Ἡ ἄμεσος δὲ σύμπραξις καὶ συνανοχή τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐν τοῖς διαδραματισθεῖσι βανδαλισμοῖς, διεπιστάθη πανηγυρικῶς τόσοι ἐκ τῶν ὁμολογιῶν πλείστων βουλγάρων πολιτικῶν ἀνδρῶν — ἐν αἷς ὁμολογίαις προεξάρχουσιν αἱ πολὺκροτοι ἀποκαλύψεις τοῦ πρῶην ἐν Κωνσταντινουπόλει βουλγάρου διπλωματικοῦ πράκτορος κ. Νάτσεβιτς — καὶ ἐκ τῶν ἀποκαλύψεων ἱκανῶν βουλγαρικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ὅσον καὶ ἐκ τῶν δηλώσεων, αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπισήμου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, ἀπροκαλύπτως ἀνομολογήσαντος ὅτι ἡ ἐθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐξόντωσις τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων τῆς Ἡγεμονίας ἦτο ἀνέκαθεν ὁ σκοπὸς εἰς ὃν κατέτεινον αἱ σκέψεις καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, καραδοκούσης ἀπλῶς τὴν κατάλληλον πρὸς πραγμάτων τοῦ τοιούτου πόθου εὐκαιρίαν.

Ἀλλ' ἡ δράσις τοῦ φοιουργοῦ λαοῦ δὲν περιώρισθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἡγεμονίας. Ἐπεξετάθη καὶ πέραν τούτων, κατακαλύψασα διὰ τοῦ δικτύου τῶν συμμοριῶν τῆς «Ἐσωτερικῆς Ὁργανώσεως» καὶ τῶν λοιπῶν ἀναρχικῶν κομιτάτων τοὺς μακεδονικοὺς νομοὺς τῆς Αὐτοκρατορίας. Αἱ δὲ ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων συνεχῶς δημοσιευόμεναι ἐκθέσεις περὶ τῶν δεινοπαθημάτων αὐτῶν τούτων τῶν βουλγαρικῶν πληθυσμῶν, τῶν τρομοκρατούμενων ὑπὸ τῶν συμμοριῶν, αἱ μετ' ἀνηκούστου πωρώσεως ἀφηγήσεις αὐτῶν τούτων τῶν κομιτῶν, αἱ ἀναστηλωθεῖσαι ἐν ταῖς διαφόροις βουλγαρικαῖς ἐφημερίσι, τὰ ἐπὶ πολλῶν ἐκ τῶν φονευθέντων ἢ ζωγρηθέντων λησττανταρτῶν κατασχεθέντα ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἔγγραφα, αἱ ἀπειλητικαὶ πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους πλείστων ὧν κωμῶν καὶ χωρίων ἐπιστολαὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομιτῶν, ἀπέδειξαν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς δράσεως τῶν συμμοριῶν ἦτο ὁ διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου ἐκβιασμὸς τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ὁρθοδόξων, πειθαναγκαζομένων νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν τῆς σχισματικῆς Ἐξαρχίας· δι' οὗ μέσου θὰ προελαίνατο ἡ ὁδὸς τῆς ὀρι-

στικῆς κατακτῆσεως καὶ ἀπορροφήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἀδηφαγίας.

«**Κοινωνὸς τῶν παθημάτων**» τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ μακεδονικὸς καὶ ἡπειρωτικὸς Ἑλληνοβλαχικὸς πληθυσμὸς, «**μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἡμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγνιδάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ**». Ἐκένωσε καὶ οὗτος, καρτερικῶς καὶ μέχρι τρυγός, τὸ ποτήριον τῶν διωγμῶν· ἀλλὰ δὲν ἐκάμφθη, δὲν ἐλείποψύχησε. Αἱ δὲ μεσταὶ ἀγανακτῆσεως ἀνυποκρίτου ἀπειράριθμοι διαμαρτυρίαι τῶν διαφόρων ἑλληνοβλαχικῶν Κοινοτήτων, αἱ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καθ' ἅπαν τὸ ἀποιχόμενον ἔτος παρελάσασαι, εἰς ἃς προστετέθησαν καὶ αἱ τῶν πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ, ἐν τῷ νέῳ Κόσμῳ, ἐγκατεστημένων ὁμαιμόνων αὐτῶν, διέσπασαν, ὡς ἰστοὶ ἀράχνης, τὰς συκοφαντίας, τὰς ὁποίας, οἱ τεχνητῶς τὸ ζήτημα τοῦτο δημιουργήσαντες, εἶχον διασπείρει ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου, ὅτι, δηλονότι, ὁ Ὀρθόδοξος κλῆρος καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐξασκοῦσι φοβερὰν καὶ ἀνοσίαν πίεσιν ἐπὶ τῶν Ἑλληνοβλάχων ὅπως καταπνίξωσι τὸν ζῶηρον πόθον αὐτῶν τοῦ νὰ εἰσαγάγωσιν, ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ἐν ταῖς σχολαῖς, τὴν ρωμουνικὴν γλῶσσαν, ἕνεκα λόγων ἐκτὸς τοῦ θρησκευτικοῦ ἐδάφους κειμένων· καταδείξασαι ὅτι ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν Ἑλληνοβλάχων, ἀδιασπᾶστος συνηνωμένη, ἀπὸ μακρῶν αἰώνων, μετὰ τῶν λοιπῶν ἑλληνοφώνων ἀδελφῶν αὐτῶν, μετ' ἀποστροφῆς καὶ ἀγανακτῆσεως ἀποκρούει τὴν ρωμουνικὴν προπαγάνδαν, χαρακτηρίζουσα τὸ ἔργον αὐτῆς ὡς **ξενικὴν ραδιουργίαν**, ἐπιζητοῦσαν νὰ ἐνσπείρῃ, χάριν καταχθονίων σκοπῶν, τὴν διχόνοιαν μεταξὺ ὁμαιμόνων βλαχοφώνων καὶ Ἑλληνοφώνων ἀδελφῶν. Διὸ καὶ ἐπικαλοῦνται οἱ Ἑλληνοβλαχοὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν ἐνοχλήσεων καὶ τῶν καταπιέσεων τῶν Ρωμούνων, πρὸς οὓς πάντῃ ξένους καὶ ἀσχέτους, ἀπὸ τε ἐθνικῆς καὶ γλωσσικῆς ἀπόψεως, κηρύττουσιν ἑαυτοὺς.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὑπέρτατον ποιμαντορικὸν καθήκον ἐπιτελοῦσα, «**δυστενάζουσα καὶ συνωδίνουσα**» τοῖς διωκομένοις τέκνοις αὐτῆς, οὐ διέλειπε «**στηρίζουσα**» ταῦτα «**ἐν οἷς ἔμαθον καὶ ἐπιστώθησαν καὶ παρέλαβον καὶ ἤκουσαν καὶ εἶδον, ἵνα μεθ' ὑπομονῆς τρέχωσι τὸν προκείμενον ἀγῶνα καὶ μὴ κάμωσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐκλνόμενα**» καὶ ὑπεθυμίζουσα αὐτοῖς τὰ προφητικὰ λόγια· «**ἔσται ἡ ἰσχὺς (τῶν διωκτῶν) αὐτῶν ὡς καλάμη στιππεῖον καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες καὶ καταδικασθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἡμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέδων**». Ἀμα δέ, ἐν τῇ ιδιότητι αὐτῆς ὡς ἀνωτάτης κανονικῆς Ἀρχῆς τῶν περὶ ᾧ ὁ λόγος ὀρθοδόξων χριστιανῶν, μὴ δυναμένη νὰ σιγήσῃ ἐνώπιον τῶν διαπραττομένων ἀνηκούστων ἀδικιῶν καὶ βιαιοπραγιῶν, δὲν παρέλειψε νὰ ἀποταθῇ, κατ' ἐπανάληψιν, πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, «**πολλῇ τῇ παρηγοίᾳ χρωμένη, οὕτω λαλοῦσα ὡς οὐχ ἀνθρώποις ἀρέσκουσα**» διαφωτίζουσα αὐτοὺς καὶ ἐπικαλουμένη τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων τέκνων τῆς.

Αἱ ἐπικλήσεις αὗται δὲν ἐτελεσφόρησαν, ὡς ἔδει, ἄχρι τῆς ὥρας. Ἡ ὑλόφρων μανία, ἡ διαβιβρώσκουσα, μέχρι μυελοῦ ὀστέων, τὴν σύγχρονον ἀνθρωπότητα, ἀνύψωσε, δυστυχῶς, εἰς περιωπὴν ἀξιώματος τὰς ὀλεθρίους ἀρχὰς ὅτι τὸ κράτος τῆς βίας κατισχύει τοῦ δικαίου καὶ ὅτι τὰ δίκαια τῶν ἀσθενῶν δεόν νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν. Ὑπὸ τὴν διαβρωτικὴν δὲ ἐπήρειαν τῶν ἐγωϊστικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν τούτων θεωριῶν, ἡ ἀλήθεια, ἡ φιλανθρωπία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ εἰρήνη, κατήντησαν λέξεις κεναὶ ἐννοίας, ἴσως δὲ καὶ ῥάκη κρύπτοντα τὰς ἰδιοτελεῖς βλέψεις καὶ τὰς ἀπλήστους σφετεριστικὰς διαθέσεις τῶν παρορώντων τὰ δίκαια τῶν ἀσθενῶν, τὰ μὴ κατοχυρούμενα δι' ἐπιβλητικοῦ ὄγκου ὑλικῆς ἰσχύος.

Αἱ προσπάθειαι ὅμως τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀπέβησαν καὶ ὅλως ἄγονοι. Ἐὰν δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἀδικημάτων, ἐὰν οἱ ἐνοχοὶ διαφεύγουσιν εἰσέτι τὴν ποινὴν ἧς ἐγένοντο ἄξιοι, ἐὰν οὐχὶ ἀσήμαντος μερὶς τῆς δημοσιογραφίας ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδικούντων καὶ βιαιοπραγούντων, δαπανώντων, — κατὰ

τὴν ἀπροκάλυπτον ἰδίαν αὐτῶν ὁμολογίαν, — ἐκατομμύρια πρὸς παραπλάνησιν τῆς δημοσίας γνώμης, ἐν τούτοις οὐδεὶς πλέον φενακίζεται τὴν σήμερον ὑπὸ τῶν «μεθοδεϊῶν» τούτων. Οἱ πάντες, μὴδ' αὐτῶν τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀδικίας ἐξαιρουμένων, γινώσκουσιν ὅτι οἱ ἑκατοντακισχίλιοι Ὀρθόδοξοὶ Ἕλληνες τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἀν. Ρωμυλίας εἰσὶν ἀθῶα θύματα, ἅπερ ὅλως ἀδίκως καὶ ἀναιτίως **ἐλογίσθησαν ὡς πρόβατα σφαγῆς**. Οὐδεὶς πλέον ἀγνοεῖ τὰ ἐλατήρια καὶ τοὺς καταχθονίους σφετεριστικούς σκοποὺς τῶν ἀπαισίων βουλγαρικῶν κομιτάτων τῶν ἐρημωσάντων, διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου, τὰς Ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας. Οὐδεὶς πλέον ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀμέσου συνενοχῆς καὶ συμπράξεως τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐν τοῖς βανδαλικοῖς καὶ ἀναρχικοῖς τούτοις ἀνοσιουργήμασιν. Οὐδεὶς λαμβάνει πλέον ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὰς σαθρὰς καὶ κιβδηλοὺς ἀξιώσεις τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας, ἥς ἀπεκαλύφθησαν αἱ πραγματικαὶ βλέψεις καὶ οἱ ὑπολανθάνοντες πόθοι. «Ἐπίσημος πολιτικὸς ἀνὴρ» ἐν Ρώμῃ, (γράφει ὁ Ράδεφ, διευθυντὴς τῆς ἡμερισιῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Βε» τσέρνα Πόστα», ἐν αὐτῇ) ἐπὶ τῆς ἀρωγῆς τοῦ ὁποίου ἠλπιζον πολὺ ὑπὲρ τοῦ βουλγαρικοῦ ἁγῶνος, εἶπε μοι τὰ ἀκόλουθα: «**κ. Ράδεφ, θέλετε νὰ γνωρίσῃτε μίαν χώραν ἀτιμάσθαι; στρέψατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς χώρας σας**». Καὶ ἐπειδὴ ἐψιθύρισα, ἀπανταχοῦ γῆς εὐρηνται κακοῦρ γοι, μὲ διέκοψε: **Α! ὅχι· κατέχετε τὰ πρωτεῖα τῆς ἀνάνδρου ἐγκληματικότητος...**» ἂν ἦλθετε ὅπως διενεργήσητε προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς χώρας σας, σὰς συνιστῶ νὰ ἀπέλθῃτε ἀμελητεῖ τῆς Ρώμης· **εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπερασπίσῃ τις τὴν φυλὴν σας**». Καὶ ἀπῆλθον χωρὶς νὰ τολμήσω νὰ ἐπισκεφθῶ πρὸς ἀποχαιρετισμὸν τοὺς φίλους μου». «**Οἱ Ρωμοῦνοι διενεργοῦσι τὴν προπαγάνδαν αὐτῶν** (παρὰ τοῖς Κουτσουβλάχοις) **ἐπὶ τῇ προβλέψει ὅτι θὰ ἔχωσι δικαίωμα ἀνταλλαγῆς ἄλλοθεν, ἐὰν μακεδονικοὶ τινες πληθυσμοὶ δυνάμενοι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ρωμουνικοὶ, ἤθελον ὑποκαταστήσῃ ἄλλην Δύναμιν**», γράφει ἐν τῷ πονήματι αὐτοῦ «**Τὸ ζήτημα τοῦ Αἵμου**» αὐτὸς οὗτος ὁ περίπυστος ἀνταποκριτὴς

τοῦ «Λονδινείου Χρόνου» ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου κ. Μπάουτσερ, «**οὐ τὸ στόμα ἄρας καὶ πικρίας γέμει**» κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου αὐτῆς, ὡς οἱ πάντες γινώσκουσιν. Αἱ ὁμολογίαι δὲ αὐταὶ αὐτῶν τῶν ἀσπόνδων τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος αὐτῆς πολεμίων καὶ τῶν συνεργῶν αὐτῶν μαρτυροῦσιν εὐγλώττως ὅτι αἱ προσπάθειαι τῆς Ἐκκλησίας πρὸς διαφώτισιν τῆς δημοσίας γνώμης ἀπέφερον τοὺς καρποὺς αὐτῶν.

Οὔτε παύσεται **ἡ ἀγωνιζομένη τὸν καλὸν ἀγῶνα** τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου ἡ Ἐκκλησία. «**Ἀφορῶσα εἰς τὸν τῆς πίστεως ἡμῶν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρὰς ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας**», ἔχουσα ἀείποτε ἑναυλα τοῖς ὡσὶν αὐτῆς τὰ λόγια Ἐκείνου, «**ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε.. μὴ ταρασδέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω**», θα συνεχίσῃ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολὴν, «**μὴ ἀποβάλλουσα τὴν παρρησίαν αὐτῆς**», ἀλλ' ἀνακράζουσα **«Κύριος ἔμοι βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;»** καὶ ἀπεκδεχομένη **«μετὰ βεβαίας τῆς ἐλπίδος, ὅπως ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως παρὰ Κυρίου»** καθ' οὓς **«ἔλεος καὶ ἀλήθεια, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη»** θὰ ἀνατείλωσι πρὸς παραμυθίαν αὐτῆς καὶ τῶν δεινῶς χειμαζομένων τανῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων.

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Ἡ ἐορτὴ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐν τοῖς Πατριαρχείοις διεξήχθη, κατὰ τὰ νενομισμένα, ἐν εἰλικρινέσιν ἐκδηλώσεσιν εὐχῶν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, κατὰ μὲν τὴν παραμονὴν, μετὰ τὸν ἑσπερινόν, ὑπὸ τῶν πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων, προσφωνήσαντος τοῦ πανοσλγ. Μ. πρωτοσυγκέλλου, κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ συγχωροστατισάντων σεβασμ. συνοδικῶν, τοῦ α' τῇ τάξει σεβασμ. μητροπολίτου Κυζίκου τοῦ καὶ προέδρου τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου προσφωνήσαντος ἐκ μέρους τῆς τε ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἀξιωτῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, παρισταμένων κατὰ τὴν ὑποδοχὴν. Ὁ παναγιώτατος οἰ-

κουμενικὸς πατριάρχης νύχαρίστησεν ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ προθύμῳ μετ' αὐτοῦ συνεργασίᾳ, ἀφορώσῃ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, ἐκφράσας δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην, ἣν ὀφείλομεν πάντες πρὸς τὸν μεγαλειότατον ἡμῶν ἀνακτα, εἰς Οὐ τὴν βαθεῖαν σύνεσιν ἐπερειδόμεθα μετὰ προσδοκιῶν ἀγαθῶν αὐτοκρατορικῆς προστασίας τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας, νύξατο πᾶσιν εὐτυχὲς τὸ ἔτος. Τῇ Α. Θ. Π. ὑπέβαλον τὰ σεβάσματα αὐτῶν πάντες οἱ πανιερ. ἀρχιερεῖς, οἱ τῶν Ἀγίων Τόπων ἐπίτροποι, καὶ πάντες οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες. — Οἱ ὑψηλ. Μ. βεζύρης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ὁ ὑψ. σεῖχουλισλάμης, οἱ ἐξοχ. ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν, τῶν ναυτικῶν, τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς παιδείας, ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰσράτους καὶ πολλοὶ τῶν ἀνωτέρων ἀνακτορικῶν θεραπόντων καὶ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων συνεχάρησαν δι' ἐπισκεπτηρίων — αὐτοπροσώπως δὲ ὁ σοφολογ. ἀρχιεραδὶνος. — Τηλεγραφικῶς δὲ καὶ διὰ γραμμάτων ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Πέτρος Α', οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, πρῶν Ἀντιοχείας καὶ πρῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ἱερὰ Σύνοδος Κύπρου, οἱ σεβασμ. μητροπολίται Πετροπόλεως καὶ Βελιγραδίου, οἱ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου πανιερ. ἀρχιεπίσκοποι Νεαπόλεως, Διοικισαρείας καὶ Φιλαδελφείας, ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Ἀργολίδος, οἱ πανοσιολ. προϊστάμενοι καὶ πρόεδροι τῶν ἐλληνικῶν ἀποικιῶν Βενετίας, Λονδίνου, Βρασοβου, Μόσχας, Βιέννης, Ἰστανβούλου, Μαγκεστρίας, Κωνσταντίνης, Παρισίων, Ἀτλάντας, ἡγούμενοι καὶ ἐπίτροποι ἀγιορειτικῶν μονῶν, ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ Σμύρνης καὶ αἱ Δημογερονταὶ τῆς τε πόλεως ταύτης καὶ ἐτέρων πολλῶν, οἱ ὑποστράτηγοι Μακρίδης πασᾶς καὶ Ζωηρὸς πασᾶς καὶ πλῆθος ὁμογενῶν ἐπιλέκτων.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α'. Μητροπολίτου Πετροπόλεως

Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ κυρίῳ κ. Ἰωακείμ τῷ Γ' ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχει, ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.

Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς

κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ δι' ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς θείας αὐτοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ἐπιφανείας, καθὼς καὶ ἐπὶ τῷ ἐγγίζοντι νέφ' ἔτει, λογιζομαι καθῆκον ἱερὸν ἵνα προσαγορεύσω φιλαδέλφως ὑμᾶς, Παναγιώτατε δέσποτα, ἐπευχόμενος εἰλικρινῶς ὅπως ἐορτάζητε τὰς μεγάλας ταύτας ἡμέρας ἐν χαρᾷ ἀδιαπτῶτ' ἐπὶ ἔτη πάμπολλα. Χαρίζοιτο Κύριος τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ κατὰ τὸ ἐπερχόμενον νέον, ἔτος καὶ ἐπὶ πλεῖστα δὲ μετ' αὐτὸ, ὑγιαίνειν καὶ ἱεραρχεῖν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ θεοθεν πεπιστευμένου αὐτῇ ποιμνίου.

Ἐξαιτούμενος δὲ ἑμαυτῷ καὶ τῷ ποιμνίῳ μου τὰς θεοδέκτους εὐχὰς αὐτῆς, διατελῶ μετ' αἰσθημάτων βαθέος σεβασμοῦ καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης

τῆς ὑμετέρας περισπουδάστου Παναγιότητος ὅλως ἀφωσιωμένος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

μητροπολίτης Πετροπόλεως.

Ἐν Πετροπόλει 9 δεκεμβρίου 1907.

Β'. Μητροπολίτου Βελιγραδίου

Παναγιώτατε,

Μετὰ εἰλικρινοῦς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν χαρμοσύνων ἑορτῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τοῦ νέου ἐπὶ θύραις 1908 ἔτους, εὐχομαι τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἵνα τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας ἐπὶ πολλὰ ἔτη διανύῃ ἐν εὐαρέστῳ ὑγιείᾳ καὶ εὐφρόνῳ καὶ σωτηριώδεσιν ἔργοις ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου, ὅπερ ὁ Σωτὴρ ὁ Ὑἱὸς τοῦ Θεοῦ παρέδωκε τῇ ὑμετέρᾳ φροντίδι.

Ἐν ταύτῳ παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν παναγιότητα ἵνα πιστεύῃ ὅτι πάντοτε πανευλαδῶς σέβομαι αὐτὴν, ἣν ὁ Κύριος ἡμῶν ἔθηκεν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀγίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Συνιστῶν ἑμαυτὸν, τὸ ποίμνιόν μου, τὸν εὐσεβῆ βασιλέα, καὶ τὴν θεοσεβῆ Σερβίαν ταῖς ἀγίαις ὑμῶν καὶ τῷ Θεῷ εὐαρέστοις εὐχαῖς

μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης
ἀρχιεπίσκοπος Βελιγραδίου
μητροπολίτης Σερβίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΙΚΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους

Βελιγράδιον, 31 δεκεμβρίου, ὥρα 3 ἑσπέρας.

Εὐχόμενος Ὑμετέρα Παναγιότητι ἀγαθὸν καὶ εὐδαιμον τὸ ἔτος συνίστημι ἑμαυτὸν ταῖς ἀγίαις Αὐτῆς εὐχαῖς.

ΠΕΤΡΟΣ Α'.

Νεοχώριον, 25 δεκεμβρίου, ὥρα 8 π. μ.

Κοσμοσωτηρίους ἑορτὰς καὶ νέον ἔτος συγχαίροντες εὐχόμεθα Ὑμετ. Παναγιότητι διελθεῖν χαρμωδῶς καὶ θεαρέστως.

Πατριάρχης ΣΠΥΡΙΔΩΝ

(πρώην Ἀντιοχείας).

Χάλκη, Α' τοῦ ἔτους, μεσημβρία.

Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ ἑορτῶν καὶ νέου ἔτους δέομεθα τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὑπὲρ ὑγείας Ὑμετ. Παναγιότητος, καὶ εὐσταθίας καὶ εἰρήνης τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

(πρώην Ἱεροσολύμων).

Ἀλεξάνδρεια, Α' τοῦ ἔτους, μεσημβρία.

Εὐχόμενοι πᾶν ἀγαθὸν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, συγχαίρομεν Ὑμετέρα Παναγιότητι.

Πατριάρχης ΦΩΤΙΟΣ.

Ἱερουδαλὴμ, Α' τοῦ ἔτους, μεσημβρία.

Ἀδελφικῶς περιπτυσσόμενοι ἐπευχόμεθα Ὑμετ. Παναγιότητι νέον σωτήριον ἑναιυτὸν εἰρηνικόν, ὑγιεινόν, πάσης θείας χάριτος ἐμπεπλησμένον.

Πατριάρχης ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

Λευκωδία (Κύπρου), Α' τοῦ ἔτους, 5, 35' ἑσπέρας.

Ἐπὶ νέῳ ἔτει εὐχόμεθα Ὑμετ. Παναγιότητι μακρὰν πατριαρχίαν ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας καὶ Γένους.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Ἀθῆναι, Α' τοῦ ἔτους, 9 πρὸ μεσημβρίας.

Διακαῶς δέομαι Παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα περιφρουρήσῃ καὶ τηρῇ τὴν Ὑμετ. Παναγιότητα εἰς ἔτη πάμπολλα.

ΛΟΥΙΖΑ ΡΙΑΝΚΟΥΡ.

Ἀθῆναι, 31 δεκεμβρίου, 5 μ. μ.

Συγχαίροντες ἐνθέρμως διὰ πρωτοχρονιὰν ἀσπαζόμεθα εὐλαβῶς ὑμετέραν δεξιάν.

Οἰκογένεια Δ. ΕΥΓΕΝΙΔΟΥ.

Ἀλεξάνδρεια, Α' τοῦ ἔτους, 8, 40' πρωίας.

Ἐπικαλούμενος ἐπ' εὐκαιρίᾳ νέου ἔτους εὐχὰς Ὑμετ. Παναγιότητος ὑποβάλλω Αὐτῇ υἱικά σεβάσματα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΗΣ.

Σόφια, Α' τοῦ ἔτους, 1, 30' μ. μ.

Κατασπαζόμενος σεβασμίαν δεξιάν Ὑμετ. Παναγιότητος εὐχομαι αἴσιον (καὶ) εὐτυχές (τὸ) νέον ἔτος.

Ε. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

(πολιτικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος).

Βουκουρέστιον, Α' τοῦ ἔτους, 3 20' μ. μ.

(ἑλληνοιστὶ)

Τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμέν. πατριάρχῃ,

(Ἐπὶ) ἀνατολῇ νέου ἔτους εὐχομαι εὐσεβᾶτως πλεῖστα, εἰρηνικά (καὶ) εὐτυχῇ ἔτη ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ (τοῦ) Χρυσοστόμου θρόνου, πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀνύψωσιν ὁρθοδόξιας.

ΔΡΑΓΟΜΙΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΕΣΚΟΣ

(καθηγητής).

Κωνσταντία, 31 δεκεμβρίου, 11 μ. μ.

Ἐπὶ ἐπιτολῇ νέου ἔτους, ἑλληνικῇ κοινότης Κωνσταντίας καὶ ὁ υποφαινόμενος συγχαίροντες (:) εὐχόμεθα μεθ' ὅλου ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ ὁλβιότητος καὶ μακροβιότητος Ὑμετ. Παναγιότητος, πρὸς κλέος ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ δόξαν ἑλληνισμοῦ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΤΕΝΑΣ

(ἀρχιμανδρίτης τῆς κοινότητος).

Ἰωάννινα, 31 δεκεμβρίου, 4 μ. μ.

Εὐγνωμονῶν Ὑμετ. Παναγιότητι (καὶ) ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς δεξιάν Αὐτῆς, ὑποβάλλω συγχαρητήρια ἐπὶ νέῳ ἔτει.

ΣΤ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ

(βοηθὸς τοῦ νομάρχου).

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

Ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν πενήτων εὐποιαῖς, ἐφ' αἷς διεκρίθησαν οἱ ἐρίτιμοι κκ. Θεόδ. Μαυρογορδάτος μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ νύλογημένου οἴκου αὐτοῦ καὶ Εὐστ. Εὐγενίδης σὺν τῇ ὁμοτρόφῳ αὐτοῦ συζύγῳ Μαρίᾳ, ἐγκρίσει συνοδικῇ, ἀπένειμεν ἡ Ἐκκλησία τὸν Σταυρὸν τῆς Εὐεργεσίας τῇ τε κ. Μαρίᾳ Εὐστ. Εὐγενίδου καὶ τῷ κ. Θεοδώρῳ Μαυρογορδάτῳ, ὡς καὶ δύο ἀγίας εἰκόνας τὴν τῆς Θεομήτορος καὶ τὴν τῶν ἀγίων Θεοδώρων. Τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπολυθείσας πατριαρχικὰς ἐπιστολάς σὺν τοῖς εὐεργετηρίοις γράμμασιν ἐπέδωκε τῇ παραμονῇ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π., ὁ ἱερολόγ. δευτερεύων, μετὰ καὶ τῶν σεπτῶν δώρων, ἥτοι τῶν Σταυρῶν καὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων τῇ μὲν κ. Μαρίᾳ Εὐγενίδου τῆς Θεομήτορος, τῷ δὲ κ. Μαυρογορδάτῳ τῆς τῶν ἀγίων Θεοδώρων.

Ἐκδίδομεν σήμερον τὰ εὐεργετήρια γράμματα μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτοῖς πατριαρχικῶν ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Α') τῷ κ. Θ. Μαυρογορδάτῳ

ἀριθμ. 7968

Εὐγενέστατε,

Ἡ μὲν ἐρίτιμος αὐτῆς εὐγένεια, τὴν μετριοφροσύνην ἴσῃν πρὸς τὴν ἀκραιφνῇ εὐσεβείᾳ καὶ τὴν ἄκραν ἔχουσα φιλογενεῖαν, ἀπέσχε πρότερον ἀποδεξασθαι ἀσπερ ἀξιοχρέως ὁμόθυμα τὰ δύο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σώματα ἐψηφίσαντο αὐτῇ τιμὰς ἐπὶ ταῖς νέαις αὐτῆς καὶ τοῦ μεγάλτου αὐτῆς οἴκου πρὸς τὰ Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα δωρεαῖς τὸ ἀπόγραφον μόνον τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῶν ἁγίων Θεοδώρων μετριοφρόνως δέξασθαι ἀρκεσθεῖσα. Ἀλλ' ἡ μετριότης ἡμῶν, νέαν αὐτῆς σχόντες ἀφορμὴν ἱερᾶς συγκινήσεως, κατὰ τὴν τοῦ θεμελίου πρὸ τινος τῶν νέων τμημάτων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ καὶ τοῦ Γηροκομείου κατὰθεσιν, ἐπὶ τῇ θεᾷ μὲν τῶν ἐς δεῦρο διὰ τῶν μεγίστων αὐτῆς καὶ τοῦ οἴκου Μαυρογορδάτου δωρεῶν τετελεσμένων, τῇ ἀναμετρήσει δὲ νοερῶς καὶ τῶν ἐπ' αἰσίοις συντελουμένων, οὐκ ἀνασχετὸν οὐδὲ δίκαιον ἡγησάμεθα ἀνεκδήλωτον ἀφείναι καὶ μὴ δι' ἱεροῦ τινος καὶ πάλιν τεκμηρίου τὴν βαθεῖαν ταύτην ἡμῶν τε καὶ πάντων συγκίνησιν καὶ ἐγκάρδιον ἀγαλλίασιν εὐκαίρως τεκμηριῶσαι. Γνόντες οὖν διὰ ταῦτα, εἰς ἔκφρασιν καὶ ἐκδήλωσιν τῶν κοινῶν τούτων ἡμῶν καὶ πάντων πρὸς τὴν ἐρίτιμον αὐτῆς εὐγενεῖαν καὶ πάντα τὸν φιλογενέστατον τῶν Μαυρογορδάτων οἶκον αἰσθημάτων, ἀπονείμαι αὐτῇ ἐπαξίως καὶ ἀξιοχρέως, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς καταθέσεως τῶν εἰρημένων θεμελίων, τὸν Σταυρὸν τῆς Εὐεργεσίας τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, συνωδὰ καὶ τῇ εἰλημμένη ἤδη κοινῇ καὶ ὁμοθύμῳ ἀποφάσει τῶν δύο διοικητικῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων, ἄσμενοι προαγόμεθα ἀποστείλαι τοῦτον μετὰ τοῦ ἐγκλείστου ὧδε σχετικοῦ πατριαρχικοῦ ἡμῶν εὐεργετηρίου γράμματος, πεποιθότες ἀκραδάντως ὅτι ἡ περισπούδαστος ἡμῖν αὐτῆς εὐγένεια, τοῦτο μὲν εἰς τὴν πατρικὴν ἡμῶν ἀξίωσιν ὑπέκρουσα, τοῦτο δὲ καὶ τὸ ὅλως ἱερὸν τῆς τιμῆς ὑπ' ὅφει ἔχουσα, οὐδαμῶς νῦν ἀρνήσεται τὴν ἀποδοχὴν.

Ἐπευχόμενοι δὲ καὶ δεόμενοι ἰλοφύχως ὅπως τὸ ἱερὸν τοῦτο δῶρον τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας καθὼς καὶ ἡ σεπτὴ εἰκὼν τῶν ἁγίων Θεοδώρων, ἣν συναποστέλλομεν ἐπίσης μετὰ τῆς παρούσης εὐχετικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς, ὧσιν ἔσαι εἰς εὐλογίαν καὶ ἁγιασμὸν καὶ πᾶσαν χάριν αὐτῇ καὶ τῷ εὐσεβεῖ καὶ φιλογενεῖ αὐτῆς οἴκῳ εἰς γενεὰς γενεῶν, ἐξαιτούμεθα τὰ ἔτη τῆς περιποθήτου ἡμῖν αὐτῆς εὐγενείας ὅτι πλεῖστα, ὑγιεινὰ

καὶ σωτήρια παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ καὶ διατελοῦμεν

αἰζ' νοεμβρίου ιγ'

Τῆς ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καὶ περιποθήτου εὐγενείας

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ.

Β') γράμμα εὐεργετηρίου

Τὰς τῶν εὐσεβῶν φιλευσεβεῖς πράξεις εὐκαίρως ἐπαινεῖν καὶ πάσῃ τιμῇ τιμᾶν χρεῶν ἐστὶ τῶν ἀπάντων ἡδιστόν τε καὶ δικαιοτάτον. Μισθὸς γὰρ ἀρετῆς ἐπαινος. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ εὐγενέστατος καὶ φιλογενέστατος καὶ περισπούδαστος ἡμῖν κατὰ πνεῦμα υἱὸς κύριος Θεόδωρος Μαυρογορδάτος μέγιστα ἤδη καὶ πανυπερδραφιλῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμοτρόπων αὐτῷ μελῶν τοῦ μεγάλτου καὶ φιλογενεστάτου οἴκου Μαυρογορδάτου εὐεργετήσας ἐφάνη τὰ κατὰ τὸ Ἐπταπύργιον ἐν τῇ βασιλευσῇ ταύτῃ τῶν πόλεων Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ τοῦ Γένους Καθιδρύματα, ἐκπάγλοις περὶ αὐτὰ δωρεαῖς μέγας ἀναδειχθεὶς αὐτῶν εὐεργέτης καὶ συναντιλήπτωρ, ἡ μετριότης ἡμῶν, τὰ μεγάλα καὶ ἀρίζηλα ταῦτα ἄκρας φιλογενείας καὶ εὐσεβείας δείγματα καὶ τεκμήρια ὑπ' ὅφει ἔχουσα καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐγκάρδιον εὐαρέσκειαν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἐκδηλὸν ποιουμένη, τὴν ὀφειλομένην τε κοινὴν εὐγνωμοσύνην ἐκφράζουσα, ἔγνω ἐπαξίως καὶ ἀξιοχρέως, κατ' ἰδίαν τε πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν καὶ κατὰ ὑπάρχουσιν ὁμόφωνον τῶν δύο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις διοικητικῶν Σωμάτων ἀπόφασιν, ἀπονείμαι τῇ αὐτοῦ εὐγενεῖᾳ τὸν Σταυρὸν τῆς Εὐεργεσίας τῆς καθ' ἡμᾶς μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς δῆλωσιν καὶ βεβαίωσιν ἀπολύομεν τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν εὐεργετήριον γράμμα, ἐπευχόμενοι μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν ἐγκαρδίων ὅπως τὸ ἱερὸν τοῦτο δῶρον τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ὑπάρχῃ τῇ αὐτοῦ φιλογενεστάτῃ εὐγενεῖᾳ καὶ τῷ εὐσεβεῖ αὐτοῦ οἴκῳ εἰς εὐλογίαν τε καὶ ἁγιασμὸν διὰ παντός καὶ εἰς ἱερὸν ἅμα τεκμήριον τῆς ἄκρας πρὸς αὐτὸν εὐαρεσκειᾶς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰζ', κατὰ μῆνα νοέμβριον, ἐπινεμήσεως ΣΤ'.

† Ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ ἀποφαίνεται.

Γ') Ἐπιστολὴ τῇ κ. Μαρίας Ευγενίδου

ἀριθμ. 8062

Εὐγενεστάτη καὶ ἡμετέρᾳ ἀγαπητῇ κατὰ πνεῦμα
θύγατερ κυρία Μαρία Εὐστ. Ευγενίδου· χάρις εἴη τῇ
αὐτῆς εὐσεβείᾳ καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐν συγκινήσει ἱερᾷ τὸν θεμέλιον θέντες κατὰ τὴν
ἡ' τοῦ προπαρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν
τοῦ Γενεθλίου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ νέου τῆς εὐποιίας
ιδρύματος, ὅπερ ἡ φιλόφρων καρδιά τοῦ εὐγενεστά-
του αὐτῆς συζύγου καὶ τῆς αὐτῆς εὐγενείας, ἐν τῇ θεο-
φιλεῖ ἀγαθοεργίᾳ τὸ βάλαμον ἐπιζητοῦσα τῆς παρ-
αμυθίας, ἔγνω ἵνα ἀνεγείρῃ καὶ εἰς τὸ Γένος χρησθῇ
ἐν τῇ βασιλευούσῃ ταύτῃ τῶν πόλεων ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν
ἀδελφῶν, εἰς μνήμην καὶ μνημόσυνον αἰώνιον τοῦ πεφι-
λημένου ὁμῶν υἱοῦ Παντιᾶ, προήχθημεν κατὰ τὴν εὐ-
σημον ἐκείνην ἡμέραν καὶ ὦραν ἀνακοινώσασθαι τῇ
αὐτῆς εὐγενείᾳ τὴν ἀπονομὴν αὐτῇ τοῦ Σταυροῦ τῆς
Εὐεργεσίας τῆς καθ' ἡμᾶς μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας μετὰ ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Θεομήτορος, τὴν
εὐσέβειαν μὲν καὶ φιλογένειαν καὶ ἄκραν ἐν ἔργοις κοι-
νωφελείᾳ δαψίλειαν τοῦ ἐπιτίμου ὁμῶν οἴκου πανδήμως
διὰ τῶν ἱερῶν τούτων δώρων τῆς Ἐκκλησίας τιμῶντες,
τὴν αὐτῶν δὲ εὐλογίαν καὶ χάριν εἰς παραμυθίαν καὶ
ἐνίσχυσιν καὶ εἰς ἀγιασμὸν διηνεκὴ παρὰ τοῦ δοτῆρος
τῶν ἀγαθῶν εἰς ἀντεπιδαψίλευσιν ἐξαίτουμένοι.

Τὰ ἱερὰ οὖν ταῦτα δῶρα ἀσμένως νῦν μετὰ τοῦ
εὐεργετηρίου γράμματος, διαγνώμῃ καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς
ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, διαβιβάζοντες σὺν τῇ παρού-
σῃ εὐχετικῇ ἡμῶν ἐπιστολῇ τῇ εὐγενείᾳ αὐτῆς, δεό-
μεθα ὁλοφύχως τοῦ παναγάρχου Θεοῦ ὅπως τῇ πανσθε-
νεῖ αὐτοῦ χάριτι, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ καὶ διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, βάλαμον μὲν
ἀκεσώδυνον ἐνσταλάξῃ τῇ μητρικῇ αὐτῆς καρδίᾳ καὶ
εἰς γενεὰς γενεῶν χρησθῇ πᾶσαν εὐλογίαν τῇ εὐσεβείᾳ
ὁμῶν οἴκῳ, προαγομένῳ καὶ ἀκμάζοντι καὶ διαπρέποντι
ἐν ἔργοις εὐσεβείας καὶ φιλογενείας καὶ ἐν πάσῃ χριστο-
μιμῇτι ἀρετῇ, τὴν δὲ ψυχὴν τοῦ μεταστάντος, ταῖς
εὐγνώμοσι τῶν εὐεργετουμένων εὐχαῖς, ὥσπερ εὐώδεσι
θυσίαις εἰς τὸ διηνεκές ἀναπεμπομέναις, ἀναπαύσῃ ἐν
τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων καὶ ταῖς τῶν δικαίων σκηναῖς.
Ἡ δὲ θεία χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς
εὐγενείας αὐτῆς.

Νοεμβρίου 19, αἰχ'.

† Ὁ Κων(σταντι)νόλεως ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης.

Δ') γράμμα εὐεργετηρίου

Τιμαῖς ἱεραῖς τὰ τιμῆς ἄξια ἐπιβραβεύειν καὶ ἐπαι-
νεῖν κατὰ πάντα λόγον ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφειλόμενον.
Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ εὐγενέστατος καὶ φιλογενέ-
στατος καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητός κατὰ πνεῦμα υἱὸς κύ-
ριος Εὐστάθιος Ευγενίδης, πολλὰ ἤδη καὶ ἄλλα εἰς ἔρ-
γα κοινωφελῆ καὶ πρὸς θεραπείαν ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τοῦ Γένους ἀναγκῶν δαψιλῶς συνεισενεγκὼν, νέον πρό-
τινος προήχθη παρὰ τὴν τεκμήριον περιφανῆς τῆς
ἀκραίφνου αὐτοῦ εὐσεβείας καὶ φιλογενείας καὶ τῆς
πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, φιλοικτιμόνως καὶ φιλαν-
θρώπως ἀναλαβὼν τὴν δι' ἰδίας μεγάλης δαπάνης ἀνε-
γερσιν καὶ συντήρησιν ἐν τῇ βασιλευούσῃ ταύτῃ τῶν
πόλεων κατὰ τὸ Πέραν νέου τῆς εὐποιίας ἐθνικοῦ καθι-
δρύματος, Συσσιτίου δηλ. οἰκονομικοῦ ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν
ἀδελφῶν, εἰς μνήμην καὶ μνημόσυνον τοῦ τελευτήσαν-
τος πεφιλημένου υἱοῦ αὐτοῦ Παντιᾶ, ἡ μετριότης ἡμῶν
τὴν καὶ διὰ τῆς νέας ταύτης περιφανοῦς δωρεᾶς ἐκ-
δηλωθεῖσιν ἀκραίφνως εὐσέβειαν καὶ φιλογένειαν καὶ
φιλανθρωπίαν τοῦ εὐγενεστάτου ἀνδρὸς ὑπ' ὅσιν ἔχου-
σα καὶ ἀξιοχρέως τιμῶσα, ἔγνω ἀσμένως, ἐπὶ τῇ εὐ-
καιρίᾳ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ φιλαν-
θρωπικοῦ τούτου ιδρύματος, εἰς ἐκδήλωσιν τῆς εὐαρε-
σκείας τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀπονεῖμαι, κατ' ἰδίαν
τε πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν καὶ ἐγκρίσει τῆς ἱερᾶς
Συνόδου, τῇ εὐγενεστάτῃ καὶ ὁμοτρόπῃ αὐτῇ τὴν εὐ-
σέβειαν καὶ φιλογένειαν καὶ ἀγαθοεργίαν συζύγῳ αὐ-
τοῦ κυρία Μαρίας τὸν Σταυρὸν τῆς Εὐεργεσίας τῆς καθ'
ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐφ' ᾧ καὶ
εἰς δῆλωσιν καὶ βεβαίωσιν ἐκδίδομεν τὸ παρὸν ἡμέτερον
πατριαρχικὸν εὐεργετηρίον γράμμα, ἐπευχόμενοι μετ'
εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν ἐγκαρδίων ὅπως τὸ ἱερὸν τοῦτο
δῶρον τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ὑπάρχῃ τῇ εὐγενεστάτῃ
κυρία Μαρία Ε. Ευγενίδου καὶ παντὶ τῷ εὐσεβεῖ καὶ
φιλογενεῖ οἴκῳ τοῦ εὐγενεστάτου κ. Ε. Ευγενίδου εἰς
εὐλογίαν καὶ ἀγιασμὸν καὶ εἰς φυλακτῆριον ἱερὸν διὰ
παντός.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰχ', κατὰ μῆνα νοέμβριον, ἐπινε-
μίσεως ΣΤ'.

† Ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ
ἀποφαίνεται.

Τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν

Ἐνεκα τῶν ἐορτῶν τὸ τεῦχος τοῦτο κατέχει 8
σελίδας—τὸ προσεχές θέλει περιέχει 16, περιλαμ-
βάνον στατιστικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν τοῖς Πα-
τριαρχείοις Σωματῶν, δικαστηρίων, ἐπιτροπῶν καὶ
γραφείων.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

St. III. 726920